

EMLÉKEZTETŐ
2009. április 17.

Tárgy: Felügyelő Tanács ülése

Jelen volt 35 fő a jelenléti ív szerint; 24 fő a Felügyelő Tanács tagjai közül, valamint 11 fő NSZFI meghívott.

Helyszín: az NSZFI konferenciaterme (1085 Budapest, Baross u. 52.)

Napirendi pontok:

1. A projekt eredményeinek rövid bemutatása – Juhászné Vig Éva
2. A 6. alprojekt rövid bemutatása – Rozsondai Éva
3. A 7. alprojekt rövid bemutatása – Héthy Lajosné
4. A 8. alprojekt rövid bemutatása – Halász Mónika
5. Egyebek

1.

Nagy László főigazgató köszöntötte a megjelenteket, megállapította, hogy a testület határozatképes. A napirendi pontokkal kapcsolatban sem kérdés, sem javaslat nem hangzott el, így a jelenlévők egyhangúan elfogadták, hogy az ülés menete a napirend szerint haladjon.

2.

Juhászné Vig Éva programiroda-vezető beszámolt a projekt aktuális eseményeiről, eredményeiről. Elmondta, hogy az alprojektekben a Gantt-diagram szerint, a határidők betartásával folyik a tervezett tevékenységek megvalósítása.

Előadása a következő részekből állt: Szakmai eredmények, Nyilvánosság biztosítása, Szerződéssel lezárt közbeszerzések, Folyamatban lévő közbeszerzések, Pénzügyi teljesítés.

3.

Rozsondai Éva alprojekt vezető bemutatta a 6. alprojekt tevékenységét: Szakmai tanárok, oktatók, szakoktatók szakmai ismereteinek fejlesztése címmel. Előadása a következő részekből állt: Az alprojekt szükségességét generáló hiányok; Az alprojekt célja; Fejlesztési folyamat; Tanácsadók felkészítése, terepmunkája; Pilot szervezése és ellenőrzése; Nyilvántartási rendszer létrehozása.

Hozzászólások Rozsondai Éva bemutatójához:

Kiss Mária:

Elmondta, hogy fontosnak tartja, mielőbb megtörténjen a továbbképzési rendszerek áttekintése. A közalkalmazotti szféra ilyen szempontú áttekintése a jog szerint is kötelező. Jelenleg nincs ágazonként, szektor-semlegesén ilyen áttekintés. Kérdése, hogy a szakmai tanárok, oktatók, szakoktatók ismereteinek a fejlesztése: a klasszikus közalkalmazotti szférát érinti? A helyzetelemző anyag célrendszerében van-e az egyes ágazatok szabályozásait áttekintő rész?

Jogi, finanszírozási és kompenzációs háttér hiányzik – van már ilyen szabályozás, de nincs összhang, átjárás, kreditálás a közoktatási területet kivéve. Ott liberális, lojális szabályozás van, engedi a többi terület továbbképzéseit. Itt is biztosítani kellene az átjárásokat.

A kreditáció, a transzfer hiányzik. Kívánja-e a projekt a klasszikus közalkalmazotti területet is áttekinteni a szabályozás tekintetében?

Tóth József:

Az előadó általános megállapításához - a szakmai tanárok nem rendelkeznek a megfelelő szakmai kompetenciával, - kapcsolódóan elmondta, ezt így túlzásnak érzi. Úgy véli, ha ez mégis igaz, akkor az 50 ember bevonása túl kevés. Szerencsésebb lenne, ha a gazdaság szereplői az új technológiával ismertetnék meg az oktatókat. (Jó példa erre az Észak-Pesti TISZK: a korszerű technológiát úgy telepítették, hogy a gyártó cég ingyen kiképezi a felhasználókat. Jó megoldás, mert így a gazdaság beérkezett az iskolába.)

Dr. Szenes György:

Hozzászólásában elmondta, hogy a fenntarthatóság szempontjából fontosnak tartja, hogy a továbbképzések akkreditáltak legyenek. Az egész pedagógiai továbbképzési rendszer csak akkor lesz fenntartható, ha ez megtörténik. A vállalkozói szférával mindezt megoldani, nehéz feladat lesz.

Kajtárné Botár Borbála:

Felvetette, hogy akkreditációs rendszerek vannak a tanár-továbbképzésekre az OKM hatáskörében. Megkérdezte, tudja-e már az NSZFI, hogyan fogják megállapítani a kreditet?

Solti Gábor:

Hozzászólásában elmondta, véleménye szerint, akik az iskolából 30 éve nem voltak kinn a vállalatoknál, ott valóban elkophattak a tapasztalatok. Felvetette, hogy ha a projektben nem a közsféra dolgozóiról van szó, akkor hogyan történik a szakmák képviselőinek kiválasztása az 50 résztvevő esetén? Úgy gondolja, a válság közepén meggyőzni a képzőhellyel rendelkező egységeket, hogy vegyenek oda valakit, és 5 hónapig foglalkozzanak vele, az anyagi ösztönzés nélkül, szinte lehetetlen. Van erre elképzelés? Hiányt látok a továbbképzésre alkalmas gyakorlati oktatókban is. Aktuálisnak ítéli meg a továbbképzési rendszer kialakítása. Korábban üzemgazdasági tanácsadói rendszer volt a '60-as évektől, onnan szerezhettek tapasztalatot a gyakorlati oktatók. Most semmi ilyen nincs, sajnós.

Kérdezi, hogy mennyire épül a tervezett pilot a kisvállalkozási rendszerre, és mennyire a magánszférára, ill. más területre?

Tary Ferenc:

Megkérdezi, hogyan próbálják az alprojekt keretében érdekeltté tenni a gyakorlati oktatót, az iskolát, hogy elengedje az embereit az oktatásra és hogyan a korszerű technológiát alkalmazó céget, hogy befogadja az oktatókat?

Kajtárné Botár Borbála:

Hozzászólásában kiemeli, hogy az SZMM-nek és a kormánynak is vannak elképzelései a válságkezelésre. Reményét fejezte ki, hogy összhangba hozhatóak ezek az elképzelések a projekttel és a tervezett képzésekkel, mivel bizonyos munkahelyek felszabadulnak a képzések idejére, a helyettesítést meg kell oldani, ez újabb foglalkoztatási lehetőség. Az 50 mentor, akit kiképez a projekt, lehet, hogy továbbfoglalkoztatási lehetőséget kap, mert a tudásuk később is hasznosítható lesz. Ha a régi munkahelyén esetleg nem lesz rá szükség, az új szerepben tud majd dolgozni.

Dr. Szilágyi János:

Kiemelte, hogy fontosnak tartja az alprojekt célkitűzéseit, mivel kulcskérdés a jó tanár a gyakorlati képzés esetében is. Elmondta, hogy Magyarországon a gazdálkodó szervezeteknél 3000 gyakorlati oktató van, az iskoláknál pedig kb. 1000. Fontos, hogy megfelelő legyen a tudásuk: felkészültség és az attitűd is fontos. Jelezte, hogy az 50 fő csak egy csepp lehet a tengerben, jelzésértéke lehet és a rendszer megalapozása után kell majd növelni a résztvevők számát. Megkérdezte, hogy az 50 oktató kiválasztása milyen szempontok szerint történik majd, Fontosnak tartaná mind a régiós elvek érvényesülését, mind a kulcs, ill. hiányszakmák megjelenését, valamint az oktatók életkorának figyelembe vételét. Megjegyezte az érintettek nagy átlagban 50 éven felüliek, ugyanakkor az utánpótlás is komoly problémát jelenthet.

Ifi István:

Felhívta a figyelmet arra, hogy általában a már rendszerben lévő pedagógusokkal foglalkozunk, de lépnek be pályakezdők is. Amíg a felsőoktatáshoz nem nyúl hozzá a rendszer, nem fog érdemben változni semmi. A kiöregedés és az utánpótlás nagy probléma a szakképzésben.

Ha az alapképzésben nem kerülnek be ezek a gondolatok, a rendszerbe belépő pedagógusokkal szintén újra felmerülnek, mint problémák. A projekthez nem igazán kapcsolódik a probléma, inkább a tanács figyelmét akarta felhívni a jelenségre.

Rozsondai Éva alprojektvezető megköszönte a kérdéseket, majd összefoglalóan az alábbi válaszokat adta:

- A készülő tanulmány kitér az ágazatokra. A jelenleg kifejlesztendő képzést a későbbiekben szeretné az alprojekt akkreditáltatni. Mivel továbbképzések tekintetében nagy különbség van pl. az egészségügyi, a szociális terület és az egyéb más szakmai területek között; ez komoly nehézséget okoz. Valószínűleg keretprogramot fognak kialakítani.
- Az 50 fő valóban csak egy minta, a támogatási összeg határozza meg a képzés létszámát. A cél az, hogy a gazdálkodók minél nagyobb számban kapcsolódjanak be a képzésbe, és így gyakoroljanak rá befolyásolt. Nemcsak a gyakorlati oktatókat, hanem a szakmai elméleti tanárokat (szakma elméleti tanárait) is célcsoportnak tekintjük. A szakmai-elméleti tanárok még kevésbé ismerik, hogy mi folyik a munkahelyeken. Meg fogjuk keresni az Észak-Pesti TISZK-et az említett példa alapján. A partnerség fontos elv a megvalósítás során.
- A válság nehezíti a dolgunkat, az alprojekt támogatást fog kérni a kamaráktól, a fogadókészség kialakítása érdekében. Az NSZFI véleménye szerint minden résztvevő számára előny, ha a gazdaság igényei beáramolnak.
- Nemcsak a közszférára, a kisvállalkozókra is gondolt az Intézet a tervezéskor. A gazdálkodó szervezeteket is akkreditációs eljárással kerülnének kiválasztásra. A fejlesztési szakaszban ezt még nem tudja az alprojekt maradéktalanul érvényesíteni, de törekedni fog rá. Az első körön vizsgálni kell a megfelelést, a munkahelyek alkalmasak-e a képzésekre.
- A szakmák kiválasztásakor az RFKB-k döntéseit vesszük figyelembe, a pilot szervezését régiókban fogja az Intézet megvalósítani. Meghatározásra kerülnek azok az irányok, amelyek felé haladni kell. A kiválasztásra külön eljárásrendet készül.
- A továbbképzésben résztvevő szakoktató, tanár a gazdálkodó szervezet számára hoz hasznot, és ha visszakérül az iskolába, akkor ott is hasznosítja a megszerzett tudást. A krediteket a fejlesztés részeként kívánjuk meghatározni.

Nagy László főigazgató úr az alábbi gondolatokkal egészítette ki az elhangzottakhoz:

A motiváció kérdésköréhez kapcsolódóan elmondta az alprojekt egyik feladata, hogy kialakítsa a motivációs rendszert, ebben a tekintetben elvárja, hogy egy év múlva biztosabb válaszok szülessenek a kérdésekre. Szerencsés lenne, ha az iskolák és a gazdálkodó szervezetek közötti ilyen irányú együttműködés felgyorsulna.

Nagy László főigazgató Héthy Lajosnét kérte fel a 7 alprojekt bemutatására.

4.

Héthy Lajosné alprojektvezető a 7. alprojekt tevékenységét mutatta be az alábbi címmel: Szakmai tanárok, szakoktatók idegen nyelvi kompetenciáinak fejlesztése.

Előadása a következő részekből állt: A 7. sz. alprojekt célja, Szakmai nyelvi képzés folyamata itthon és külföldön, Új módszerek a szakmai tanárok részére, Hol tartunk most? Külföldi partnerintézmények kiválasztása, A megvalósítás folyamata.

Hozzászólások:

Dobossy Imre:

Jelezte, ellentmondást érez: a beszámoló alapján alapszintű szakmai nyelvi képzésről van szó, ehhez képest a 3 hetes anyanyelvi környezetben történő továbbképzés grandiózusnak tűnik.

Mindösszesen 132 fő résztvevő lesz, akik eltérő szakmai területekről érkeznek, ezeknek a megfelelő társintézményeket megtalálni külföldön nagyon nehéz lesz.

Dr. Szenes György:

Vélemény eszerint alapvető idegen nyelvi kommunikáció fejlesztése is feladat az alprojektben, nemcsak a szakmai nyelvi tudás bővítése. Kérdezte, valóban pénz ad-e a projekt azoknak, akik a továbbképzésben részt vesznek? Úgy véli, kötelező 7 évenként a továbbképzés, nem lehet kérdés, hogy részt vesznek-e rajta, bőségesen lehet kellő számú jelentkezőt találni.

Hangsúlyozta, hogy az alapvető nyelvi kompetenciák fejlesztése nagyon fontos.

Solti Gábor:

Csatlakozva az előtte szólóhoz, elmondtam, hogy kiemelten fontos probléma a nyelvtudás. Ennek hiánya az ország elszigetelődéséhez vezethet, szakmai szempontból is. Vannak mobilitási projektek, európai országokba, de a fiatalok kiküldése egyetemista szintekre korlátozódik, mert a gyakorlati képzésben résztvevők nem beszélik a nyelvet. Több szakmacsoportban van szükség alap szakmai nyelv (angol, német, francia) megtanulására. Ha ehhez akar a projekt környezetet teremteni, túl messziről indul. A szakmai tanárokat célirányosan kell kiválasztani. (Elmondta, hogy pl. Ausztriában vannak szakmacsoportos nyelveket oktató tematikák, tantervek stb. Működnek ilyen rendszerek. Oda kellene küldeni a tanárokat.)

Megerősítette, hogy valóban nincsenek jó szakmai nyelvi tananyagok.

Kajtárné Botár Borbála:

A jelenlegi helyzetben kifejezetten örülök annak, ha ilyen anyagi ösztönzőkkel biztosítjuk legalább egy szűk csoport számára a motivációt. Olyan időszak következik, amikor minden eszközt megragadnak a munkáltatók, hogy az inaktív dolgozók bérét szüneteltessék.

Akit rá tudunk venni pedagógust, hogy tovább képezze magát, és átvállaljuk a költségeit, szorgalmazandó, bővítsük a lehetőségeket. A Katedra nyelviskola ad valamilyen tanúsítványt a képzés végén?

Bazsáné dr. Szabó Marianna:

Elmondta tapasztalatát, ami a korábbiakat erősíti meg, miszerint a természetvédelmi örnek nem természetvédelmi technikusot vesznek fel, hanem diplomásokat, mert a középiskolát végzettek nem beszélnek nyelveket.

Megkérdezte, hogy a Katedra a 450 helyre kiküldött kérdőívet milyen szempontok szerint állította össze. Vajon az a 60 intézmény is benne van-e, amelyik a környezetvédelmi szakterülethez tartozik? További kérdése volt, hogy az angol mellett miért a német a másik preferált nyelv? A francia miért nem került be?

Dr. Kiss Attiláné:

Elmondta, hogy véleménye szerint komoly probléma, ha nemzetközi szakmai szervezetekbe delegálni kell résztvevőt, hogy nincs megfelelő nyelvtudással bíró szakember.

Egyetért azzal, hogy anyagilag is motiválni kell a pedagógusokat, hiszen elhangzott, hogy szakmai anyagot is készíteniük kell majd.

Dr. Szilágyi János:

Elmondta, hogy korábbi projektjükben nem a tanfolyamon résztvevőket, hanem a kieső munkaidőt finanszírozták. Véleménye szerint jobban kellene az egyén felelősségét hangsúlyozni, bár úgy véli, hogy hármas szintű szakmák képviselői nehezen tudnak majd bekapcsolódni a programba. A kereskedelem, a vendéglátás esetén a nyelvtudás könnyebben konvertálható. A gazdálkodóknál lévő szakoktatók beemelése a programba nehezebb. Felhívta a figyelmet arra, hogy oda kell figyelni arra a valós veszélyre, azt delegálják majd, akit könnyű helyettesíteni, vagy aki éppen ráér. Javasolja, hogy az alprojekt hasznosítsa az SZFP nyelvi képzéseiben bevált jó gyakorlatot.

Wentzel István:

Solti úr gondolataival egyetértve elmondta, hogy idegen nyelv tekintetében a lehetséges külföldi munkavállalásnak kell lenni az egyik célnak, mert most nem tudnak kimenni, hiszen a munkautasításokat sem értik. Legyen az a cél, hogy a szakiskolákban kapjanak szakmai nyelvi alapképzést.

Kiss Mária:

Hozzászólásában elmondta, hogy a célkitűzésben szerepel a tananyagfejlesztés. Kérdezte, hogy a Katedra Nyelviskola felvállalta-e azt a módszertant, ami a 21 szakmacsoport tananyagfejlesztéséhez szükséges? Később ezt az ágazatokkal és a szaktanárokkal is el kell fogadtatni. Van ott egy-két olyan módszertanban jártas kolléga, aki az svk-k, kp-k, modulból kiválasztott tananyagtartalmát figyelembe véve alakít ki tananyagot?

Dr. Szenes György:

Kapcsolódva az elhangzottakhoz elmondta, hogy megítélése szerint az alprojekt célja nem az iskolai nyelvoktatás fejlesztése, hiszen nyelvi érettségi vizsgát mindenhol kötelező tenni, bár a hármas szintű szakiskolai képzésben valóban nem megoldott a nyelvtanulás. Megerősítette az alprogramvezető által elmondottakat, miszerint a tanárok, a mérnök-tanárok nyelvi kompetenciáját fejlesztik majd, és nem a diákokét.

Dr. Szilágyi János:

A fejlesztő munkában való részvételt kommunikáljuk. Angolul, németül meg tudja nevezni azt a szerszámot, az már hasznos.

Csóti Ferenc:

Örülök a projektnek, a közlekedési tárca fontosnak tartja az idegen nyelvi képzést. Támogatni szeretnénk, fölajánljuk a segítségünket. Minél több iskolát, szakember szeretnénk, ha részt vehetne a mi területünkről (autószerelő, repülőgép-szerelő).

Héthy Lajosné az elhangzott kérdésekre összefoglalóan az alábbiakban válaszolt:

- A kiválasztás a terepfelmérés után dől el, hogy mely szakmacsoportokban van partner, ahova szervezhetőek tanfolyamok. A 11 tanfolyam 1-1 szakmacsoportot/szakmát tud lefedni. Nem lesz, nem lehet teljes a 21 szakmacsoport lefedettsége.
- A díjazásról: nem azért kapnak díjazást, mert részt vesznek, hanem, mert szöszedetet, szakmai segédanyagot készítenek. Ez nem profi tananyag, hanem segédanyag lesz. Az összeshez képest az idegen nyelvi egy kis alprojekt. A 3-4-5 alprojektekből valósul meg a tananyagfejlesztés.
- Az a cél, hogy a szakmai tanárok, szakoktatók olyan szakmai nyelvi alapismeretekkel rendelkezzenek, hogy támogathassák a gyerekeket abban, hogy elinduljanak a szakmai nyelvi képzés útján, a versenyen. A szakmai nyelvet nem tudják oktatni a 6 hetes képzés után.
- Együttműködve a nyelvtanárral csinálhatnak közös órákat. Külföldön a tananyag-fejlesztési elem folytatódik: arra törekszünk, hogy az élő szakmai nyelv jelenjen meg. A szakmai kollégákkal konzultálnak. Szakmai segédanyagokat az anyanyelvi környezetben fejlesztik tovább. Nem az a célunk, hogy munkát vállaljanak, hanem, hogy támogassák a tanulókat abban, hogy külföldi munkáltatókkal tudjanak kommunikálni.
- Nyelvek kiválasztása: a gyakorlat azt bizonyítja, hogy a legtöbb alapnyelvi ismerettel angol és német nyelven rendelkeznek.
- 450 megkeresett intézmény első körös kiküldés volt, ez a szám bővíthető.
- A fejlesztéskor az SZFP sokéves tapasztalatait hasznosítja az alprojekt, épít azokra.
- Nem a szakmai elméleti, hanem a gyakorlati oktatóit szeretnénk bevonni a képzésbe.
- A Katedrának nem feladata a tananyagfejlesztés, még a segédanyagok fejlesztése sem. A szakmai segédanyagok módszertani, nyelvi megfeleltetésében a többi alprojekt segít.

Nagy László főigazgató bemutatja a 8 alprojekt új vezetőjét, Halász Mónikát és a felkéri az alprojekt bemutatására:

Halász Mónika:

Bemutatta a 8. alprojekt tevékenységét: Munkahelyi gyakorlati képzés ösztönzése című előadásában.

Előadása a következő részekből állt: A fejlesztés fő lépései; Adatgyűjtés, felmérés; Módszertani fejlesztés; Programfejlesztés; Szakmai koncepció.

Hozzászólások a 8 számú alprojekt bemutatásához:

Dr. Szilágyi János:

Hozzászólásában elmondta, hogy a szakképzési alapban komoly megszorítások vannak, amelyek láthatóan szembe mennek a fejlesztési koncepcióval, és ezzel számolni kell. Felhívta a figyelmet arra, hogy a program többi elemére is igaz lehet ez, mindenhol, ahol a gazdaság szóba kerül. A visszajelzések szerint, ha megszorító lépések megtörténnek, a tanulószerveződések száma akár a felére is csökkenhet. A gazdálkodók egy jelentős része kivonulhat a gyakorlati képzésből. Nem szabadna az eddigi eredményeket lerombolni.

Solti Gábor:

Felajánlotta, hogy az elkészült felmérés eredményét, amely 1500-as mintavétellel dolgozott és témája: „Kisvállalkozások tapasztalatai a gyakorlati képzésben” átadja az alprogramnak. A tanulmányt e-mail-en átküldi a Főigazgató-helyettes Asszonynak.

Kovács László Miklós:

Elmondta, hogy mezőgazdaságban a gyakorlati oktatók 2 lépcsős képzése folyik. Most is olyan projekten dolgoznak, a címe is hasonló, javasolta a tapasztalatok kölcsönös hasznosítását. Felhívta a figyelmet, hogy országosan kb. 900-1000 képzőhely van, így a 180 helyszínt kevésnek találom.

Kiss Mária:

Megkérdezte, hogy „A fejlesztés fő lépései”-nél a tanulói és hallgatói szerződéses rendszer kiterjesztésére nem túlzó cél?

Solti Gábor:

Érdeklődött az iránt, hogy ha csak az oktatási intézményekhez mennek online a kérdések, hogyan méri fel a projekt a 600 ezer mikro-, kis- és középvállalkozások helyzetét?

Tóth Anikó:

Hozzászólásában elmondta, hogy az alprojekt célja: több fiatal gyakorlati képzésére kerüljön sor a vállalkozásoknál. A már meglévő vállalkozásokat ösztönözhetjük, hogy több tanulót fogadjanak. Aki eddig nem kapcsolódott be – és ez jelentős kör- ott kellene megnézni az akadályokat, hogy ők is fogadjanak tanulókat. Az a kérdés, mi tartja távol őket? Hogyan lehet ezeket feloldani, érdekeltséget teremteni?

Tary Ferenc:

Hozzáfűzte: a cél: 10%-kal növekedjen a tanulószerveződések száma, ez a vállalt indikátor. A 9. AP-el közösen kell fölkeresni olyan vállalkozásokat, akiket kapcsolatba lehet kerülni.

Dr. Szilágyi János:

A vállalkozások 2%-a, aki tanulószerveződést köt.

Dr. Kovács László Miklós:

Kiegészítette az előző hozzászólást: mezőgazdaságban alacsony a tanulószerveződés száma. 12 ezer tanuló kihelyezésének törvényi akadálya van. Ezen változtatni kellene.

Halász Mónika alprojektvezető összefoglaló válaszai:

- A modulrendszerű képzés bevezetésével kapcsolatos problémák miatt szükség van módszertani továbbképzésekre.
- 180 a helyszíni interjúk, a kérdőívek több helyszínre mennek ki. Ennél több helyszíni interjúra nincs keret. Online kérdőív lesz, minden szakképző intézmény részére elküldjük, remélhetőleg minél többen válaszolnak. Az NSZFI a gazdálkodó szervezetektől az iskolákon keresztül tud információkhoz jutni.
- Régióként fogunk dolgozni, a felmérésekből gondoltuk meghatározni a szakmákat, szakmacsoportokat, melyekre a fejlesztés irányulna.

Modláné Görgényi Ildikó kiegészítése a hozzászólásokhoz:

Olyan koncepciót fejleszt tovább az alprojekt, amelynek már megvannak az alapjai. Ezért helyzetelemzés szükséges. A tervezéskor a kamarai javaslatokat figyelembe vettük, az alprojekt bevonja a kamarai tanácsadókat is a munkába. Az a legfontosabb, hogy kiderüljön, amennyiben az alapok megvannak a fejlesztéshez, milyen irányban leghatékonyabb továbblépni, hogy minél több tanulószereződés legyen a jövőben.

Azokat a felméréseket, melyeket a kamarák, érdekképviselőket végeztek, össze kell gyűjteni, ezek figyelembe vételével fejleszteni. Ezen tapasztalatok képezik az egyik legfontosabb kiinduló pontot a fejlesztés során.

Egyebek:

Az elnök úr megköszönte a Felügyelő Tanács tagjainak az aktív részvételt és az együttműködést; kifejtette: azért is hasznos a Felügyelő Tanács működése, mert az alprojektvezetők a hozzászólások, tanácsok alapján, azokat felhasználva tudják folytatni munkájukat.

Bejelentette, hogy a Felügyelő Tanács soron következő ülésére 2009. május 22-én a konferenciateremben kerül sor.

Az ülésről szóló meghívót, a napirendet és a szakmai anyagokat 2009. május 16-ig küldi el a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet.

Budapest, 2009. április 17.

Készítette: Juhászné Víg Éva

programiroda-vezető

Ellenőrizte: Modláné Görgényi Ildikó

főigazgató-helyettes

K. m. f.